20. Kes hallikast rett röttis, mis teda haigusest pidi terreks tegema, pidi selle vastu hallikasse midagi tasuks riskama, mindu see resi ei aitanud.

21. Soolatüükaid arstiti järgmiselt: öeruti tüükad soolaga puruks, risati sool tagasi kätt pölevasse ahju, ilma et ise oleks seda näinud, ning jooksti uksest välja.

22. Kui hammas sunst ära tuli, siis risati ta ahju peale ning ööldi: „Kilk, sah luuhammas, anna mulle raudhammas!" siis pidi uus hammas kasvama kõva kui raud.

23. Pärast riide pesu pidi pesija oma silmad pahtaks pesema, siis ei tulnud kurivaim selle inimese kallale, kes seda pesu kaudis.

24. Eletinga haiguses tõmmati salaja mitu tuletikku korraga põlema ja torgati haige koha peale, et haigus ehmataks ja ärakargaks. Ka olivad mitmesugused eletinga sõnad, mis paberi peale kirjutadi ja haige koha ümber mässiti, mis aitama pidi. Kui naesel eleting oli, siis pidi mees sellesama naese mees, oma m..... haige koha peale rajutama, siis kadus haigus.

25. Külmatõbe arstiti järgmiselt: Kui haige sängis oli, risati temale salaja karunahast kasukas üle ning pekseti teda sellega. Söödeti temale salaja muti, konna ja hüre liha ning nõndanimetatud „pilvetükka" sisse, kasteti maduussi vee sisse ning anti

seda vett haigele juua; kuivatadi kassisitta, pandi vee hulka ning anti haigele; keedeti lutika suppi, mida haige sööma pidi; pekseti haiget vanade riisu ja pastli närudega; tehti inimese tont: naestesärk topiti õlgi täis ja riputadi lakke haige roodi kohta vastu oksa rippuma; riidi haige lauta sigade pahna sisse; riidi aeda ning seuti punase lõngaga puu külge kinni, kus vana „külm" teda riimast korda pidi raputama ja siis järele jätma. Külmtõbi oli luupainaja sarnane piinaja, kellele häbi püüti teha ja kõiksugu halva asjadega ära hirmutada.